

Els comtes-reis catalans

Borrell I

Borrell I (o Guifré II), fill de Guifré I el Pilós, fou el segon Comte independent de Catalunya.

Succeí al seu pare en els comtats de Barcelona, Ausona i Girona. Governà aquests territoris junt amb el seu germà Sunyer I, que heretà de Guifré I el comtat de Besalú.

Borrell I va casar-se amb la filla del comte de Flandes, Garsenda, de la qual tingué una sola filla, Riquilda, que va casar-se l'any 933 amb Ot, vescomte de Narbona.

Borrell I, anà consolidant els territoris que heretà del seu pare, mitjançant guerres amb els moros i continuà la tasca

que Guifré I havia començat, de colonització de les terres conquerides.

Es distingí pel seu cristianisme. Sobre aquest punt és curiós un document de l'any 908, referent a l'entronització de Guigó com a Bisbe de Girona, que diu: «...princeps maximus et marchio Wifredus, corde et ore atque verissimus cristicola.» (príncep màxim i marquès Guifré II, cristià vertaderíssim tant de paraula com de cor.)

Va morir possiblement l'any 912 i fou enterrat a l'església de Sant Pau del Camp, a Barcelona.

Sunyer I

Sunyer I, succeí al seu germà Borrell I, amb qui ja havia corregnat.

Fou un comte guerrer i, igual que el seu germà, molt cristià.

Va casar-se amb una tal Riquilda, de la que tingué quatre fills: Ermengol, Borrell, Miró, Jozfred i una filla, Adaleiz.

Quan el seu fill gran Ermengol, tingué l'edat necessària el posà al seu costat per ensinistrar-lo en els afers del govern. Sembla, però, que va morir en acció de guerra, cir-

cumstància per la qual el segon fill Borrell, ocupà el seu lloc, i fou ell qui succeí a Sunyer I.

La mort d'Ermengol afectà molt al seu pare, fins al punt de que quan morí la Comtesa Riquilda, Sunyer entregà el govern a Borrell, i es retirà al Monestir de la Grassa, on acabà els seus dies.

Sunyer I, féu moltes donacions a Esglésies i Monestirs, principalment a Sta. Maria de Ripoll, que mereixia les preferències de la seva muller, Riquilda, monestir en el qual se suposa que està enterrada.

Borrell II i Miró I

Al morir Sunyer I, el seu fill Borrell II heretà la corona, però seguint el costum establert pel seu pare i el seu oncle, va partir-se la sobirania amb el seu germà Miró I.

Aquest darrer, però, morí el 31 d'octubre del 966 sense esposa ni fills. D'aquesta manera quedava Borrell II, com únic sobirà de les terres catalanes.

Un dels fets més importants del regnat de Borrell II, fou la total separació de la influència francesa.

Aquesta separació s'aconseguí quan el general àrab Almançor va invadir Barcelona doncs malgrat la gran desfeta que planà damunt la nostra terra, el comte Borrell no acceptà la proposta d'Hug Capet, llavors Rei de França, que li oferia protecció a canvi d'un acte de vassallatge.

Quan Almançor, després de destruir Barcelona, va tornar a les seves terres, Borrell II, en la soledat i el dolor de la derrota, sabé aixecar l'esperit del país i no volgué doblegar-se a cap autoritat.

Borrell II va casar-se amb Letgarda, filla de Ramon Pons, comte d'Auvèrnia.

D'aquest matrimoni nasqueren cinc fills: Ramon Borrell, Ermengol, Ermergarda, Riquilda i Theoda.

Letgarda morí entre 977 i 988, i Borrell va casar-se novament amb Aimeruts, la que, segons sembla, pertanyia aixímateix a la família dels d'Auvèrnia, i és molt possible que fos germana o molt pròxima parenta de Letgarda.

Ramon Borrell III

Ramon Borrell III va néixer l'any 972, i va succeir al seu pare Borrell II, l'any 992. Tenia, doncs, en heretar la corona catalana, 20 anys.

Fou el primer comte que posà el seu nom a les monedes que s'encunyaren durant el seu regnat.

També fou el primer comte que va endinsar-se en terres no catalanes, doncs del seu temps hi ha notícia d'una expedició a Còrdova per part d'un exèrcit català comandat per Ramon Borrell III, comte de Barcelona i Ermengol I, comte d'Urgell. Corria l'any 1010.

Ramon Borrell va casar-se amb Ermessenda, filla de Roger I el Vell, comte de Carcassona, que li donà un sol fill: Berenguer Ramon.

Ermessenda fou una dona d'excepcional bellesa i de gran talent. Va influir molt en les decisions del seu espòs el comte, i el va substituir amb encert durant les seves absències. Ramon Borrell III, morí als quaranta-sis anys a Barcelona, el dia 25 de febrer del 1018 i fou enterrat a l'antic claustre de la Catedral.

Francesc i Joaquim Brustenga Etxauri